

MIKLÓS PÉTER

Tisza-part

Csönd nincs a Tisza-parton, homokos vidék,
szandál meg saru után lábmosás, estére font pulóver,
vagy még egy feles, ami úgyis olcsó mint az ászok,
és érdemes jönni, mert az üveget vihetem tova,
zenegépből százasért dalt fakasztok és a homállyal
együtt érkező bátorsággal érdeklődő tekintetű,
át is ülök, szalonna kunkorodik, zsír csöppen,
nagy barna pók, és csak a napfölkeltével
ér véget a románc, az első troli fölmentő sereg, Juhász Gyula
reggelről reggelre kékebb, mi lesz velünk, Anna.

Távolodó tél

Megfagyott a levegőben a köpés, kemény szovjet
tél lesz újra, mínusz tíz vagy húsz
és a szélvédőmosó is kásás, hóemberek
seggében répa, szép szeműek,
szén szeműek, ó de a tél, csak múlna már,
csak ne hullna már, tahó, a hó,
szánok mindenkit visznek,
elvisznek, változnak évszakok,
akár Kolumbusz tojásai, tábla
Americana egész mogyorós,
csomagjában csupa limlom,
kacat, szar, inkább meg se kapta
volna, jön majd tavasz vörösen, melegen
mint ravasz, rőt bundájú, csöndes róka.

Légyvadász

*Köztudott, hogy Mándy félt a legyektől,
tőlük annyit várt mint bármely gyerektől
a legendás Teleki téren, csapatot
verbuválva, pörköltet páleszzel csapatott,*

*este kávé nem kívánt, csak botorkált
volna tőle álom nélkül, a bérlakás
nagyszobája és te(nye)remnyi konyhája között
R. Kamilla képét keresve a könyvek mögött,*

*rátalálás után csodálkozva, nem is rá
gondoltam, volt már negyven éve, tisztán
emlékszem fehér nyirkos kezére, adott
meghívót a báljára, nem mentem, kutatott*

*tovább, a dedikált könyvre kávé folyt,
de az is már mikor, talán meg sem volt
még a kék virágos csészekészlet, nem
lehetett Meinlt kapni akkor még Pesten.*